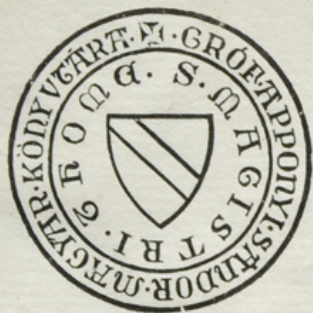
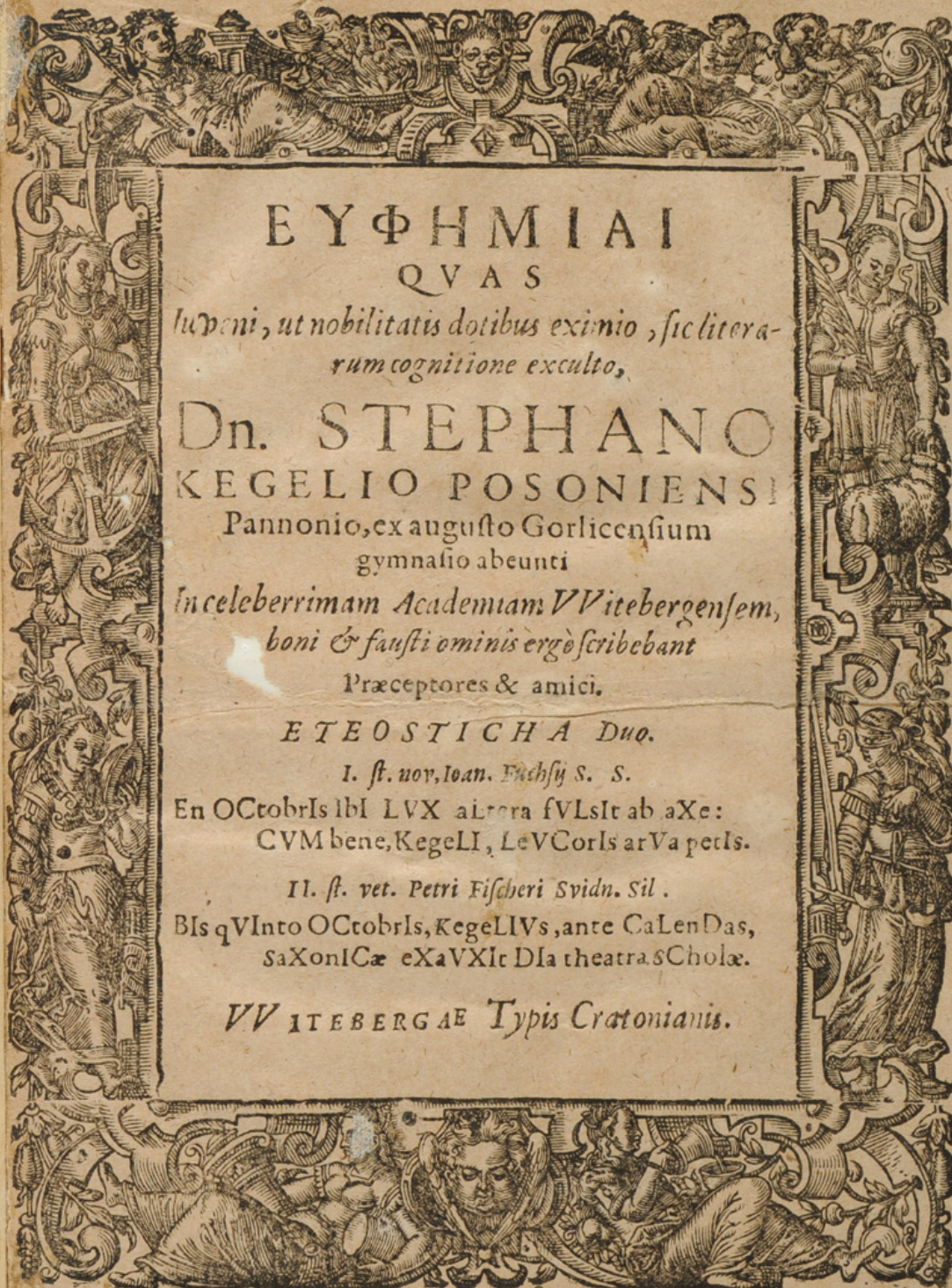

C 1602

297K III. 995
varianus

~~Nº~~ 1962.

EYΦΗΜΙΑΙ

Q V A S

Iuveni, ut nobilitatis dotibus eximio, sic literarum cognitione exculto,

Dn. STEPHANO
KEGELIO POSONIENSI

Pannonio, ex augusto Gorlicensium
gymnasio abeunti

*In celeberrimam Academiam Vitebergensem,
boni & fausti ominis ergò scribebant
Præceptores & amici.*

E T E O S T I C H A Duo.

I. st. nov. Ioan. Fischij S. S.

En OCTobris ibi LVX altera fVLst ab aXe:
CVM bene, KegelI, LeVCorls arVa petls.

II. st. vet. Petri Fischeri Svidn. Sil.

Bls qVlnto OCTobrls, KegelIVs, ante CaLenDas,
saXonlCæ eXaVXIc Dla theatrasCholæ.

VV ITEBERGÆ Typis Cratonianis.

pro amico Petro Biskopski & oloni Steph. Kegelio

Ornatissimo Iuveni—Viro

Dn. STEPHANO KEGELIO
POSONIENSI, SALVTEM.

Rtibus excultus doctis quia linquis
amicos,

Quos tibi sincerus conciliavit amor:
Leucoream & satagis propero pede
pergere ad urbem,

Vastus ubi pingues irrigat Albis agros:
Tecta q; Cecropiis sunt consecrata Camœnis,
Atq; Aganippæis castra dicata DEIS:
Artibus ut polias iacris magè pectus honestum,
Queis sine vita hominum turpis inopsq; manet:
Ritè facis: nec successu res illa carebit

Felici, siquidem *doctus ubiq; placet:*

Doctus ubiq; placet, foveat omnis terra peritos:

Docti vita decus, vita sine arte probrum.

Comprecor omnipotens cœptum ut fortunet IESVS

Istud iter, celeri perficiasq; pede.

Perge igitur Ihovæ comitatus numine, perge

Nec Notus infans te remoretur aquis.

Vive diu felix: insignia stemmata semper

Sint Christus, pietas, religio atq; fides.

Nicolaus Theòkeôli Liber Baro Vngarus in
Keismark.

A 2

Ad

A D
Dn. STEPHANVM M. KEGELIVM
ex Gorlicensium Gymnasio abeuntem,
AMICUM SUUM.

Vem tibi per Syrtes comitem, per inho-
spita laxa
Comprecer, Aonij flos peramæne iugi?
Per freta florentem qui Colchida ludit la-
Et redit auratæ vellere dives ovis: (son,
Nil nisi virtutum tenet altâ mente reposta
Dogmata, Chironis dulcibus hausta labris.
Sic tibi, quam nostro iuvit didicisse Lycéo,
Virtutem adiungas: cætera fide Deo.
Nullum NVMEN abest, si sit IHOVA & aurea VIR-
O quis fortunam garriet esse Deam? (TVS.
Iaroslauś a Smirzicz. Liber

Raro.

POSONIVM genuit te, formavere parentes
A pueris, docuit GORLICIAN A schola.
Nunc quia laudandis apicem placet addere captis,
Claris feta viris docta Lycæa petis.
I pede inoffenso, quò te Deus & bona Musa
Ire jubent, patriæ ô spes memoranda tuæ
L. nomenq, tuum præstantibus exprime factis,
Atq, coronatus multiplici arte redi.

M. Martinus Mylius ex Scholâ nos
strâ feliciter discedenti faciebat.

Auri.

A Vriferi laudant pars maxima Gangis arenas,
Atque lapillorum, quas tulit Indus, opes,
Suspiciunt alij proavorum nomina avumq; :
Sunt, quibus arridet mobile, forma, bonum,
Mirantur fasces alij sævasq; secures,
Subiectisq; procul regna timenda viris.
Ampla quibuscunq; hæc & laudibus apra videntur :
Nil sapiunt rectum : laude aliena vehunt.
Laudabit Sapiens sua quæ bona propria cuiq; :
Quæ fors, quæ fera vis surripuisse nequit.
Tali animus ratioq; hominis perfecta feretur
Laude, suis utens quæ nitet ipsa bonis.
Si quis talis erit, qui sese possidet ipse :
Est animus sedi proximus ille Deum.
Parte etenim majore sui cælestibus hæret
Mentibus : unde sui semina prima fluunt.
Recta sapis, Stephane, & laudari jure mereris :
Cui proprijs mens est fulgere posse bonis.
Consummare animi bona, quæis & natus es, ardes :
Hæc egit patrios linquere causa lares :
Hæc te Gorlicio celebrem dimittit ad Albim :
Quâ propria expolias perficiasque bona.
Perge viam, cui mens aspirat, numine dextro :
Perge bonis proprijs ire per ora virum.
Nec te diversum rapiant aliena : vigebit
Aeternum proprijs fama reperta bonis.

M. Elias Cüchlerus Gorlicensis
Schola Collega.

L Eucoream tecum, a Nobis abiturus, ad urbem
Menè salutantum vota tacente feras?
Nec tibi digressu grater ventura supremo
Gaudia, quæ studijs spondet Apollo tuis?

A 3

Vade.

*Vade, invise mihi quondam dilecta Lycæa
 Albidus ad ripas: auspice vade Ithovâ.
 Auspicio Ithovæ fac omnia agenda gubernes:
 Successu citra opem Numinis acta carent.
 Mens tua sit studiis addicta, sit actio honestis:
 Ut melior redeas arte aliquando domum.
 Scilicet huc per iter longum è tellure profectus
 Altrice, ignotis isq; rediſq; viis:
 Ut docto vitam formes virtutis & artis
 Vſu, animum veri cognitione Boni.
 Captâ perge viâ: studiis benedicat honestis
 Numen, honestatis causa caputq; tuis.
 Hoc opto verbis: mens multò plura precatur:
 Gaudet enim vita prosperitate tua.
 O quam ridebit mihi pectus: ubi audiet olim,
 Felicem ad patrios te rediſſe lares!
 Memnonis hanc utinam, Solis prænuncia, mater
 Quamprimum rutilo proferat axe diem!*

M. Iohannes Falkenhain.

QUO, Stephane, egressurus abis? Patriosne penates
 tuosq; vis revifere?
 Præsertim cum Turca furens, & Tartarus urens;
 minis & armis fulminent?
 Non. Sed Eos, illamq; Deo committo potenti
 votis fidelioribus.
 Ergo oblitus eris patriæ, in patriaque tuorum?
 vel extimes periculum?
 Leucorin ingrederis? nec ibi sunt omnia tuta,
 gestitq; Nereus prælium;
 Barbaries gestit cultis inimica Camanis
 te subjugare militem?
 Non obliviscar patriæ, in patriaq; meorum,
 quamvis ab hisce distrahar:

Neve

Neve mihi mens est adeò muliebris & excors
 ut expaveſcam prælium.
 Vicit amor SOPHIÆ legumq; sacrata cupido,
 CALEGIAM provifere:
 Nerea nil vereor, stupidos prædetur in Albi
 præterfluente aquatiles:
 Barbariemq; aspernor anum, quò vapulet isthæc;
 tergum fuga non vertero.
 Hæc bona mens, bonus est animus: Fidentior exi
 ad castra liberalia.
 Vngara si petitur sævo tor acinace tellus,
 DISCORS & est GERMANIA:
 Ipse Dabit pacem; vertet discordia corda
 in mutuam concordiam.
 Tu modò sis alacer, Musis operatus & Ipsi
 Regi beato cœlitum:
 Virtutem cole fideream; fortuna levatrix
 virtutis est pedissequa:
 Deniq; eris verè Stephanus, si quando coronâ
 domum redibis laureâ.

Atelchioris Hausi Zittani.

NON unda cursu si fluitet cito
 Nolet palustris: nec mare perpetim
 Silentibus ventis quietum
 Candidulas ager ore spumas:
 Tortos pererrans continuè sinus
 Spumescet æquor. Vitis & haud fere
 Vvam: frequenteis traduceis nî
 Vitisator scrobibus recondat

Biden-

Bidente navus, profubigátq; humum
 Subindè rastro gramineam gravi,
 Fimoq; spargat rariores
 Pampineos dabit illa botros.
 Te nosse id ipsum, qui patriâ cluis
 Virtute, testis non levis asserit
 Titan, in castris igne edaci
 Pervolitans duodena signa,
 Ister, puellum quando binominis
 Te vidit athram surgere ad igneam,
 Applausit, irroransq; lymphâ
 Fovit amore calentem & annis:
 Hic hic paternos ingenij lares
 Redintegrabit dotibus ampliter,
 Dicens, paterna stemna gentis,
 Hic STEPHANVS decorabit. Omen
 Haud spero fallet, spondet id optimè
 Nomen corollæ quod gerit & terit,
 Icona nam priscam recondet,
 Sufficietq; recentiore.
 Amice nisi niteris arduus
 Faventibus sis ut favitor bonis
 Linquens focos, aras, amicos
 Delicias genialiores.
 Adire gressu Nissicolas aves
 Veloce Musas ilicet, arduum
 Temnens iter, frigus, calores
 Nimbisoniq; pericla Caurio
 Iuga expetiscis scandere frondea
 Bicornis acer Phocidis: hic ubi
 Pimpleides sedant Camænæ
 Ambrosiâ esuriem salubri,

Sitimq;

Sitimq; stinguunt gutturis affatim
 Liquore siccam nectaris aureo.
 Auctore conspexti Tonante
 Pierias oculis sorores:
 Quamvis decoris jam tenebras procul
 Fugâris atras pectoris artibus;
 Nil scire te credis, recessus
 Nî penetres Sophiæ altioris.
 Vis lymphâ spumis fluctuet ut fugax,
 Vitis racemis sit locuples ferax,
 Contendis ergò docta velox
 Mœnia Leucoræ subire.
 Iter secundet comprecor arbiter
 Orbis, poli Rex, luceat aureus
 Conatibus sol, & labores
 Prosperitate beet beatâ:
 Felice celsa ut Leucorei pede
 Tangas Lycæi limina: nec polus
 Halet vapores: pædagogos
 Atq; habeas facileis Camænas:
 Natalis aræ culmen & in simul
 Labore functus, conglomerantibus
 Musis; amicis, matre salvâ
 Incolumè incolumis capeffas.

Stephani P. Miscolini Pannonij.

Vis quid amicitia valeat: bene viderat olim
 Pirithous, Theseo qui bene iunctus erat.
 Non socius socium liquit: iuratus amico
 Theseus ad stygias sed comes ivit aquas.
 Vis quid amicitia valeat Damona videto,
 Qui Pythia totus captus amore fuit.

B

Fulmina

Fulmina non sortis, non spicula mortis amicos
Mutarunt: constans mens utriusq; fuit.
Vis quid amicitia valeat præsensit Achilles:
Qui Patrocli ultus per nova bella necem.
Semper erat tutus falsâ sub imagine Achillis,
Armis sub falsis post tamen ille cadit.
Vis quid amicitia valeat præsensit Orestes,
Quem Pylades captum mente secutus erat.
Neuter erat Pylades, sed uterq; volebat Orestes
Esse: truce[m] voluit quisq; subire necem.
Vis quid amicitia valeat, mihi testis Achates:
Testis & Aeneas, vir pietate gravis.
Unus erant duo, corporibus duo, mentibus unus:
Fidus & invictus mansit uterq; malis.
Vis quid amicitia valeat: testabitur armis
Euryalus fulgens, Hyrtacidesq; celer.
Effugium patuit Niso; poteratq; perempto
Euryalo celeri saluus abire fuga:
Sed medios infert sese moriturus in hostes:
Vindicat & socij saxa per arma necem.
Se super exanimem occisus proiecit amicum,
Ori coniungens os, manibusq; manus.
Deniq; quid valeat, testes Ionathasq; Davidq;:
Mens quibus una, cor unum, atq; anima una fuit.
Non hunc sors tristis, non mors fera terruit illum,
Alter ob alterius fata dedit gemitus.
Et tu pars anima, K E G E L I, maxima nostra,
Tu mihi qualis eras? fidus amicus eras.
Fidus amicus eras: colui quem cultus & à quo
Semper eram: posthac fidus amicus eris.
Unus amor nobis semper fuit, una voluntas,
Vis fera nulla fuit; lis mala nulla fuit.

Lusus

Lusus & usus erat nos inter, & usq; deinceps
Nos inter socius lusus & usus erit.
Non moris sed amoris erant, & signa favoris
Fadera amicitiae, ridiculq; ioci.
Cur me nunc linquis? fratrem ne desere frater:
Cur mihi non tecum est unum iter? una via?
Fata vetant, prohibetq; parens, obstatq; voluntas
Tutorum: mihi qua sit mora tute vides.
Tu mihi sis Pylades, ego me tibi spondeo Orestem,
Scipio tu mihi sis Lelius alter ero
Castrasubi modo Musarum, post astra subibis:
Astra inter doctos doctus Apollo locat.
Castra gula fuge: rastra trahent: qui pocula siccant
Friget ibi virtus, quâ gula regna tenet.
Leucoream sine me sedem terrasq; salutes,
Albis quas tepidis findit amenus aquis.
Vade bonis avibus: (nec me, licet aspera fata
Fata movent!) faustas ingrediare domos.
Ingressi domos ubi citharas Apollo choreas
Exercens Indum pectine pulsat ebur,
Vade bonis avibus quate virtusq; Deusq;
Ducunt: his cinctus tutus abire potes.
Vade bonis avibus: redeas melioribus, & te
Non labor aut aestus, nec remoretur hyems.
Nam si quid multo sudore operaris honesti,
Mox abit ingrati grande laboris onus.
Ast tibi semper honos, nomen, laus, gloria praesto est,
Nec sine laude mori te tua fata sinent.
Dedecoris si quid dulcedine contrahis actus
Mox dulcedo perit: dedecus usq; manet.

Sebastianus Ambrosius.

B 2

Tempo-

TEmpore quo passim Cereali mergite culmi
 Detonsis lucent in agris: micat igneus ortu
 Sirius, & calidos in prata pecusq; furores
 Exercet: medio discordes æthere Divi
 Certarunt inter sese, diversa moventes
 Consilia, & varios verterunt pectore sensus:
 Cum STEPHANVS terras alio sub sole jacentes
 Visurus Nissum & Musis recta hospita liquit.
 Mars prior ingreditur: duce me tolerare labores
 Militiæ assuescet juvenis nunc vivida bello
 Dextera: nunc vernat sanguis: nunc fortior ætas:
 Nunc etiam patriæ subeat spes æmula laudis.
 Olli fas vitæ florem pro laude pacisci.
 Quem contra Phœbus: non hæc spectacula tempus
 Deposcit: veterum præclara reperta Sophorum
 Evolvat prius: ac rerum cognoscere causas.
 Tentabit, studio haud florens ignobilis ocl.
 Nunc ô nunc fas est laudum & virtutis amore
 Succensum latices undæ Castaliai:
 Imbibere: ut quondam doctum volitare per ora
 Docta virum queat, & studijs extendere famam.
 Quos inter Tyrio incedit spectabilis ostro,
 Ultima cœlestum quæ terras, Diva, reliquit
 Sanguine turpatas, ac talibus ora resolvit:
 Nec volo nec possim dictis contraria ferri
 Phœbetuis: esto, veterum monumenta Sophorum
 Nocturnæ volvâtq; manu volvâtq; diurnæ:
 Tempus erit, quando nostris penetralibus hospes
 Succedens vigil, addiscet componere lites
 Legis ad arbitrium, & populis dare jura vocatis.
 Ipsa ego Dux facti persolvam digna laborum
 Præmia, perpetuo vernantem flore coronam:
 Sic bene convenient rebus sua nomina, quando
 Res ipsæ ex ipso derivant nomine nomen.

Abrahamus Roth Treist. Siles.

Dic

ECHO.

Dic age frondosis habitans in vallibus Echo,
 Redde rogata sonum: pauca notabo: Ech. dabo.
 Dic mihi, Nissicola lacrimis cur lumina Musæ
 Fadant: & mater flet generosa? Ech. rosa.
 Num quis Parnassi linquens fastigia montis,
 Nunc abitum terris hisce parabit? Ech. abit.
 Quis tamen ille, refer: quo Diva carmen eunte
 Non ulli resonant gutture suave? Ech. fave.
 Dic, faveo: forsan Stephani qui nomine gaudet:
 KE G E L I I? verum me fore reris. Ech. eris.
 Hic ne meus sedes alias aditurus amicus?
 Heu quam dixisti non mihi grata! Ech. rata.
 Tam citò dilecto socio mihi, Nympha, carendum:
 Dum cupit ille via trita secare? Ech. care.
 Ah nec amicorum quid vota precesq; valebant:
 Humida nec lacrimis ora genæq; Ech. neq;
 Sed quid multa queror? fato fortasse iubente,
 Quæ rigat Albus aquis gramina, vadit, Ech. adit.
 Ergo moræ parvæ mihi concedantur: amico
 Fausta juvat solito dicere more. Ech. moræ.
 Auspiciis latis abeat, quam tendit in Urbem:
 Ut possit Musis invigilare. Ech. lare.
 Excultus studijs animum solertibus, olim
 Possideat regnum spirituale. Ech. vale.

Georgius Langius Gorli,
 cens. Lusatus.

B 3

Stepha.

Stephanus Cegelius

avazapuatia d' s.

HEU, SAT PENU GLISCES.

P Rincipiis Sophiæ imbutus Cegelius ardet
(Nam virtutis amor stimulis ire altius urget)
Per syrtes, filices, per saxaq; quærere tandem,
Quà se flectat iter, Themidos quod ducat in aulam.
Cumq; viam affectat: Phæbus sua castra sequentem
Compellat iuvenem, dictisq; affatur amicis:
Perge *DECVS MAGNUM* patriæ redire tuisq;
Ipse tibi Comes, ipse dabo vidisse Sorores.
Hoc gaudet socio Iuvenis: sed fortè ruebat
Mars in bella ferox, gradientibus obuius, audax
In Phæbum stringit mucronem, atq; increpat ultrò:
Heus bone vir, Iuvenem quæ ducis ad ardua montis?
Per deserta iugo, convexo in tramite sylvæ?
Estne tuus? meus est, *PATRIA* virtute decorus.
Ast Phæbus; meus est, in nostris militat armis.
Mars iterum; at nostro sub signo emerfit in auras.
En anceps animi Iuvenis secum alta volutat
Consilia alto corde; alacris mens ardet utrunq;
Nam castra aut aliquid jam dudum invadere magnum
Illi mens agitat; summusq; affectat honores:
Iamq; sequi Phæbum, jam Martem suadet & idem
Instillatus amor virtutis flore Iuventæ:
Musarumné prius capiat Martisné decoram
Cognatamq; suis Laribus virtute Coronam?
Ast ut nobilior mens, sic præstantior urget
Vis animum ambiguum, pateat quâ semita monstrans
Quæ rectâ ducat summa ad fastigia honorum.
Ergò parat primùm sudore cacumina Montis
Scandere quo Suasor se celsâ Phæbus in arce
Iactat, & alta Themis, diadema manu, aurea, flectens.
Fulminat ore fremens, Mars, Phæbo victus, at illum
His dictis blandè Themidos, novus incola mulcet:

Pace

Pace tuâ fiat Mavors: Te fautor & auctor
Stemmatis ô nostri, nostri qui Nominis *AVRA*,
Tene sinam? Te? quo florent Genitoris honores.
Non ita: thesaurum pietatis, mente reponi
Præstat & heroos heroo pectore mores.
At tibi quæ patria est spectata probataq; virtus
Firma manet; mihi quidq; animi paro, comparo Marti.
His Phæbus dictis gaudens miratur, & ingens
Ingenium Iuvenis spectans, radice paternam
Virtutemq; micare novam; casto ore tumultus
Et plausu fremitus ciet & nova Symbola figit
Militis in clypeum docti: *TV MARTIS ET ARTIS*
HEU, SAT macte *PENU GLISCES*: mea perge voluptas.
Ergò tibi tantos cum Phæbo grator honores.

Martinus Cislingus Zittanus.

DOCTA MILITIA.

Militat omnis amans Phabi: sunt castra Minervæ:
Sic est; Musarum militat omnis amans.
Quæ bello est habilis, Musis quoq; competit atas:
Nil præstare viri languida membra queunt.
Ingenio tardans abeat: nil Martis honorem
Segnior extendet: turpe senilis amor.
Militis officium longa est via: scilicet altus
Parnassi collis sidera summa petit.
Ibit in adversos montes duplicatq; miles
Flumina: Pieridum vepribus horret iter.
Mania scandenti jam tandem extrema minantur:
Hic labor est, ne vel rursus ad ima ruat,
Post ubi victoris victricia signa micabunt:
Tutus eris: Phabi sunt superata iuga.

Quili-

Quilibet accinctus pradis; hunc aurea tergo
 Pondera curvabunt: hic pede claudus erit.
 Lata cano miles: nullius dextera tarda:
 Exultant omnes: premia quisq; cupit.
 Necti Musa diu dormis: quin premia poscas,
 Premia fructifero digna labore tuo.
 Sudorem sequitur merces: nam tempora cincti
 Victores abeunt: hic modo templa petit.
 Curia dat census: hunc Principis aula fovebit:
 Militie docta premia tanta vides.
 Mars quid acerba fremis? currus cur savior urges?
 Quin frenant & equos docta trophaea tuos?
 Hinctu KEGELI Musarum culmina, nate
 Martis in imperiis altius ire paras.
 Restat iter durum: sed gressum audentior urge:
 Pallas adest, nil quod te remoretur habes.
 Musa triumphali nectet tua tempora lauro:
 Scande, cadis: rursus scandito, victor eris.
 Tympana pulsantur sociis: te Nissus ad Albim
 Mittit: sis Phæbi miles in arce bonus.
 Dum loquor indomitum video comescier Eurum:
 Aura favet, curras: cras tibi plura: vale.

Bartel Saxo Gorl: Lusatius. f.

D Vicia Pegasidum sectatur castra fororum
 Quicunq; & caput Aonias sublime per artes
 Effert, hunc nunquam capient oblivia Lethes
 Tristia sulphureæ, sed perpere flore per orbem
 Inclyta fama feret, post ultima fata superstes.
 Aspice Meonidem, famam qui terminat astris,
 Quam tulit egregium gestis ex rebus honorem?
 Quæ regio in terris docti non plena Maronis?

Quis

Quis gentem Latiam? quis Romam nesciat Urbem?
 Virtutesq; virosq; tulit quos Itala tellus?
 Scilicet hoc illi diâ virtute pararunt,
 Hoc illis Musæ, & durî peperere labores.
 En ut vana perit vesani gloria mundi,
 Intereunt tandem spectantes summa Colossi
 Altra, ruit Mausolei structura sepulchri.
 Sola viget virtus, crudelis funeris experts,
 Sola per æthereas alis pernicipibus auras
 Evolat, & meritò spoliari nescit honore.

Te quoq; dum accendit tantarum gloria rerum
 Dùm virtute tuum tentas extendere nomen
 KEGELI, & varios (quid mirum?) ferre labores,
 Nam te Pierides genetricis ab ubere raptum
 Erudiere suis donis, Te magnus Apollo
 Artibus Aoniis primavo flore juventæ
 Instruxit, mentemq; rudi formavit ab avo.
 Te, qui laudis amore cales, iam Leucoris ora
 Invitat, veramq; viam tibi spondet honorum.
 Qua sola poteris fulgentia sidera adire.

Ergo quandoquidem rerum sic impetus urget,
 Atq; amor accendit stimulos sub pectore laudis,
 Vade bonis ducibus, captos urgere labores
 Perge petens doctas feliciter Albidos undas.
 Vade age & excelsum propriis fer ad æthera factis
 Nomen, idem feri tollant super astra nepotes.
 Hoc virtutis opus, magnorum hæc meta laborū.

Martinus Schefferus
 Gorlicenf.

Lin

L Inquere dum visum est Tibi me, dilecte Kegeli,
 Claraq; Leucoræ visere tecta scholæ.
 Conquerar, an fileam, remorer tua capta, vel ultro
 Instigem, dubium fors inimica facit.
 Vade bonis avibus: redeas melioribus opto:
 Dirigat & captum Numinis aura tuum.
 Illius auxilium studiorum capta secundet:
 Ut quondam patriæ sis maneq; decus.
 Vade bonis avibus: benè mox rediture, Kegeli:
 Et semper Mylij sis memor, oro, tui.

Ernestus Mylius Gorl.

*S*iccine spe citius præclari tecta Lycæi
 Linquis quâ Nissus vitreus arvarigat?
 Siccine jucundos tua gaudia linquis amicos,
 Cordis KEGELI portio magna mei?
 Sed stimulis montivis adis virtutis, ad arces
 Aspirans Themidos non sine laude, tua.
 Ergo cum reliquis meritò tibi grator amicis,
 Postulat hoc grato corde profectus amor.
 Te laudent reliqui, quæis est tua cognita virtus:
 Clarior est auro, clarior igne micat.
 Ast ego pauca fero, multo mihi cognitus usu
 Verus amicus eras, verus amicus eris.
 Auspicijs contende bonis, quo te tua virtus
 Avocat, inceptum Iovæ secundet iter.
 Ille tuis faveat, dexterq; laboribus adsit:
 Detq; fruire bonâ prosperitate diu.

Iohannes Gæander Freista-
 diensis Silcius,

Kegel

KEGELIVM, fato dextro ducente, petentem
 Externas sedes, nuncia fama refert.
 Docta licæa scholæ replet, volitansq; per urbem
 Emittere tales ore tremante sonos.
 Plangite Nissides Nymphæ, perterrita toto
 Velarunt faciem sidera clara polo.
 Plangite, tuq; refer solitas Hyacinthe querelas
 A tenerâ tristes exere fronte notas.
 Et tu Phæbe tuum luge clarissime Natum
 Ardens cui Musas noscere cura fuit.
 Et qui conscendit Parnassi maxima montis
 Culmina, perpeffus grande laboris onus.
 Plangite, KEGELIUS longinquas tendit in oras,
 Et Marte ac Musis splendida regna petit.
 Dixerat: attonitæ vultum miratur & ora
 Pastor ab Amphryso, & mutua dicta refert:
 Parce metu, finem fac questus atq; doloris:
 Sic est in fatis: oris amaror abi.
 Hæc tibi fabor enim quod nostras deserit oras
 Me quoque non parvo cura labore premit
 Sed quia fulgentem tribuet Themis ipsa coronam
 Atq; ipsum reddent prospera fata mihi:
 Incipit hic animi tandem dulcescere mæror.
 Tristitiæ nebulas spe removente meæ.
 Talia magniloquo postquam memoraverat ore,
 Obsessam sudor frigidus ecce fugit:
 Cæruleæq; abeunt toto de pectore guttæ
 In cuius subiit forma vigorq; locum.
 Hinc ambo ascendunt Parnassi culmina montis,
 Quo tractans artes turba novena latet.
 Extemplò reliquas inter pulcerrima Nymphas
 Dicta Themis surgens, talia voce refert:
 Indolis egregiæ tibi non natura negavit
 Dona tuæ mores addidit ipsa bonos:
 Elucet vultu pietas & gratia mitis
 Insidet atque animo candor & alma fides.

Hue

Huc igitur flectas cervicis candida colla,
Vt cingam nitidum fronde virente caput,
Hoc vitæ probitas, hoc nomen flagitat ipsum,
Nam STEPHANUS SERTUM, nomen & omen habet.
Et velut exornat verno de flore capillos
SERTVM, sic ornet vita modesta tuos.
Quid super est? votum, Albiacas ut salvus in oras
Pervenias, supplex Numina sancta precor:
Atque tuæ crescant doctrinæ semina cœptæ:
Sic erit ingenio gloria magna tuo.

Bartholomæus Mollerus Fraunsta-
diensis Sil. amoris & memo-
ria ergo faciebat.

F I N I S.

